

do Bogá obstojí; pa nikjer čutila, ampak le spolno-
vanje božjih sapoved k ti ljubezni tirjajo.

(Dalje sledí.)

Spominki na Gorensko.

(Konec.)

Kar smo od lepôte Blejskiga kraja rékli, veljá tudi od Bohinja, samó de je Bled veliko bolj prijetna in širji, Bohinj pa bolj veličanska dolina, tesno med visoke gore postavljena. Cesta do Bistrice je dovelj dobra; mostovi pa so taki, de se Bogu usmili — in zares poslednji čas je, de jih bodo popravili. V Bistrici sva z mojim Dunajčanam pri Mihatu ostala, kjer sva bila s postrežbo in ceno zadovoljna, akoravno Ljubljánčanje pravijo, de Bistriški kerčmarji so čez vse druge dragi. Z dragôto si le samí sebi nar bolj škodjejo, kér ljudi vstrašijo, večkrat v ta kraj priti. Kerčmar in kramar, če sta predraga, morata na zadnje sama sebi svoje blagó prodajati. — Mende de bi práv bilo, ko bi si tudi Ravnica gostivnico saj za gospôske popotnike napravila; ta žena dobro vé, česar gospôda potrebuje, in kér ima tudi lepo kramarijo in kmetijstvo, bi ji ne bilo treba popotnikov stiskati. — V Mihatovi hiši me je práv razveselilo, česki kolovrat najti; tudi sim sploh na Gorenském marsikaj veseliga v kmetijstvu našel. Turšice precej sadé, in večidel práv pametno, to je, ne pregosto, in jo z drugimi sadeži mešajo, kar je práv. Kozolce, ktere tukej stoge imenujejo, imajo večidel zvezane in práv umno napravljene. Krompir je bil že o Binkuštih také lep, de ga je bilo veselje viditi. — Žalostno pa je viditi, de se tudi pri Gorencih tako malo dimnikov vidi, kér hiše brez dimnikov so vse osmojene, nesnažne kot hlevi in v vedni nevarnosti ognja. Hiše brez dimnikov so še gerde znamnja ajdovskih Krajncov: kaj ste še ajdje ostali, de imate njih spominke?! K nar večim za 10 gold. se da dimnik napraviti, ki ceno vsake hiše toliko povikša, de ima gospodar še clo asekurancíi menj odrajtovati, če je njegova hiša z dimnikom prevedena. —

V Cojzovih fužinah v Bohinji gré delo veselo od rok; vsako leto gré zdej čez 10 tavžent centov jêkla in čez 5 tavžent centov žeblicev in druge železnine v ptuje dežele; vsako leto pa si zaslužijo kmetje teh gornjih krajev od Cojzovih fužin okoli sto in 18 tavžent goldinarjev dobriega denarja. Lep zaslužik! ki več ko polovico Bohinjcov preredi, ki nimajo veliko rodovitne zemlje. Cojzova slavna rodovina je tedej po pravici velika dobrotnica krajnske dežele imenovati.

Konec najiga popotovanja je bila veličanska Savica, to je, visoki slap, kteriga donenje se že od delec sliši in serce vsaciga popotnika z neizgovorljivim začudenjem napolni. Ta pogled popolno popisati, ni mogoče, in popotni, ki so vidli Rajna slap, pravijo, de se naša Savica pred njim clo nič ne skrije.

„Pojd' in obrazi
S čertami,
Živo mi pisaj
Z barvami.

De se v podobi
Beli slap
Spenjenja zvirka
Pah in hlap.“

Kar bi jez le prosil, bi bilo, de bi se stopnice k visočini, kjer stoji spominik našimu presvitlimu Nadvojvodu Janezu napravljena, saj toliko popravile, de bi se brez nevarnosti móglo k temu mestu priti, kjer je slavni Vodnik stal, ko je pel:

Grém visoko pit Savico,
Lepih pesmi hladni vir;
Mojstra pevcov na zdravico
Náj mi tēče ta požir!

Dr. B.

Urno, kaj noviga?

(Čuden prikazik). 17. 18. in 19. dan pretečeniga mesca so okoli Opave (Troppau) noter do Poljskiga med silnim dežjem okroglaste zerna iz neba padale, veči ali manjši, nektere také velike, kakor srednji krompir, in toliko, de so jih ljudje po več funtov nabrali in skuhali. Na vodi skuhane zerna so imele okus siroviga krompirja, z mlékam kuhane pa kakor mlečni rajž. — Kemikarji jih bojo po kemijsko razkrojili in natoroslovci nam bojo povedali: iz ktere dežele je vihár ta čudni namešek v dežji prignal.

(V Cerkníški fari) je 9 let star, od gada pičen fant, žalostno svoje življenje sklenil.

Oznanilo

kmetijski družbi na ogled poslaniga krajnskiga sadja.

Po obljudi 22. lista bomo danes začeli imenik krajnskiga sadja in pa imena tistih gospodov na znanje dajati, ki so nam sadja poslali, de bomo sčasoma vse njegove pleména, kraje kjer raste, in pa slovenske imena zvedli. — S tem pervim oznanilam prosimo še enkrat vse tiste, ki se s sadjorejo pečajo, naj nam saj eno kopo vsaciga pleména s perjem vred pošljejo in pa tudi domače krajnske imena. Sleherno pleme naj vsaki s številkami 1. 2. 3. i. t. d. zaznamva, de bo potem koj vedel, od kteriga njegoviga pleména je v Novicah govorjenje. — Tudi s tem bi nam nekteri vstregli, ki mnogoverstne krajnske iména domačiga sadja vedó, de bi nam hotli vse te imena na znanje dati.

1. Gospod Alojzi Urbančič, posestnik Preddvorske in Stermolske grajšine, so poslali Nr. 1. Grosse schwarze Herzkirsche, velikih černih šock; Nr. 2. Gemeine Marmorkirsche, rudečih hrustavk; Nr. 3. Süsse Mai-Herzkirsche, sladkih černic (ne nunskih ali Nonnenkirsche, ki so višnje); Nr. 4. Büttner's gelbe Knorpelkirsche, rumenk; Nr. 5. Kleine schwarze Herzkirsche, malih černih šock; Nr. 6. Grosse weisse Marmorkirsche, velikih lepih hrustavk; Nr. 7. Saure Knorpelkirsche — — (krajnskiga imena ne vémo).

2. Gospod grof Rihard Blagaj, grajšak v Polhovim Gradcu so iz svojiga vertá in od nekterih kmetov tega kraja poslali: Nr. 1. Kleine schwarze Herzkirsche, malih černih šock; Nr. 2. Prinzesskirsche, cepljenc (?); Nr. 3. Gelbe Knorpelkirsche rumenk; Nr. 4. Ostheimer Weichsel, osthajmarskih višinj; Nr. 5. Königsweichsel, kraljevih višinj.

Gospod fajmošter Vertovec so nam pisali, de ne morejo nobene češnje več poslati, kér bi se tudi za 100 cekinov ne mogla polna skledica Ipavskih češinj več dobiti.

(Dalje sledí.)

Odborstvo sadne razstave 8. mal. serp.

Današnjimu listu je perdjan petnajsti del kemije.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	10. Maliga serpana.		5. Maliga serpana.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	3	7	3	13
1 > > banaške....	3	3	3	20
1 > Turšice.....	2	—	2	5
1 > Soršice.....	—	—	2	50
1 > Réži.....	1	59	2	30
1 > Ječmena.....	1	39	—	—
1 > Prosa.....	1	45	1	56
1 > Ajde.....	1	55	1	42
1 > Ovsá.....	1	6	1	8